

Zvláštní zasedání kongresu.

President svolal zvláštní zasedání kongresu ku dni 7. srpna. To at krokem neobyčejným, jehož účelka president číln. Vřak není vřechyby, že krok ten jest mletným časným a důvody, kteréž president uvádí, jsou dojiata platnými.

Na nastoupením demokratické strany nastala zároveň finanční tíže, která se čim dále tím více pňhovala, stávajíc se pšenáhlia znesitelnou a budíc vážné obavy budoucnost.

Přčin toho bylo několik. Jedno z nich bylo znepokojení finančních kruhů anglických obrovských západky v Austrálii, kteréž přičinily na biliony dolarů a kteréž donutily kapitalisty anglické k novému úvážení papírů amerických trhů zdejších a spolu a větším vzostem než vývozem způsobily nutí amerických peněz do Evropy.

Jinou příčinou bylo zastavení obchodních obměňování ba i zápočetných podniků, pokud nebude zjištěno, co obměňují nyníž demokratický kongres, zda-li zachová se prohlášení platformy chicagské, která ochranné cla a vydá průmyslníkům soutěži evropské na pospašování vývoz peněz, zlata, ze země hromadění stříbra vládou kupovaného v pokladně přistěhovalo o záku stříbrnickou.

Proto prohlásil president před zasedáním, že hodlá začátkem září svolat kongres ku zasedání svolat. Proč odkládal tak dlouho? Proč měl kongres až v září se sejti. Pouze proto toto: Demokratická strana odešla, od roku 1878, usilovala o zrušení neobmezeného ražení stříbra. Tomuto zlu, které by se stalo málem skutkem před čtyřlety, předešel zákon Shermanův, který ustanovuje, že vláda musí každých šest měsíců koupiti 4 1/2 milionů dolarů stříbra za papírové peníze k tomu účelu vydané, což, jak svrchu bylo připomenuto, jest jednou z příčin naší nynější.

Tím ovšem zachráněna byla země před horší věcí, než horší tísň, která byla by za ražení neobmezeného ražení stříbra a úplným zapuzením zlata na svět, z které nebylo by tak snadné uvázat.

President nechtěl svolati kongres dříve, pokud se nepřesvědčí, že většina strany jeho od tohoto zhoubného činu je pohotově ustoupiti a nejen Shermanův zrušiti, ale také ražení stříbra nepožadovati. Minulý týden se něco stalo, co přimělo presidenta k rychléjšímu jednání. Byla to zpráva došla z Anglie, že vláda indická zastavila ražení stříbra.

Zpráva tato způsobila nový pohled. Stříbro kleslo pod 65c. za uncii, což nás stříbrný dolar obsahuje za 48 centů, za méně než polovinu stříbra, když bychom je na váhu měřili. Tím ovšem přistěhlo se k poměry, přistěhla se tísň peněz a president uznal, že se bezodkladně něco státi musí, že nastala chvíle, kdy kongres má úlevy zjednati.

Ještě nepochybně na to, že většina strany jeho již nahlédla, že nalezla cestu a že jediný, jistý a bezvýhradný směr finanční jest ten, který odporu demokratů sledovala strana republikánská. Jakým způsobem tvrdý oříšek ten rozlousknouti těžko předvídati, spoléháme se, že jednati se bude opatrně a v našem zájmu země.

Dobrý zákon v Illinois.

Zákon proti trustům, kterýž přijal státní sněm v Illinois, a gubernátem v těchto dnech podepsán byl, jest zákon velice dobrý a bude-li náležitě prováděn vymýtí, jest každou kombinací, každé sdružení, ať již zove se jakoliv, ve skutečnosti však počkazuje zájmy lidu, překážející volné soutěži. Takovéto sdružení čili trust může se státi skutkem i v dopravě, ať již osob, aneb nákladu. Proto tím poctivějším jest, že v obchodu dopravním nově tento zákon rovněž trustu nestrpí, ba naopak v ohledu tom jde dále, nežli kterýkoliv jiný podobný zákon v některém státu, ba ano může býti účinnějším nežli spolkový zákon proti trustům, kterýž mnozí soudcové v době poslední vykládali, jakž známo způsobem různým, dotýkajíc se mezistátního spojení nákladního, jež nijakou kombinací, aneb sdružením, ať si již toto jakéhokoliv jest druhu, porušeno býti nemá. Zákon spolkový, die náhledu právníků není v bodech těch dosti jasný a určitý, kdežto zákon illinoisický zcela zřetelně předpisuje, že proti sdružení, spojení kokoholiv na úkor obecnosti a zájmů volné soutěže, jak v dopravě nákladní, též tak v dopravě osobní, zavedeno býti může vyšetřování. Jako první následek tohoto nového zákona, praví se, že bude vystoupení vrchního státního návladního proti Western Passenger Association, sdružení to železničních společností, které snaží se udržeti jízdné na světovou výstavu do Chicaga na výši co možná největší, aby také největší měly zisk i nutí společnosti k jednotě té náležející, aby jistý, určitý obnos za jízdné z těch kterých míst počítaly. Takovéto rozkazy jednoty, k nž železniční společnosti na západě náležejí, podobají se ovšem na vlas jednání trustu, který volné soutěži obchodní překážejí a zákon illinoisický, jsa velice účinným, zasáhne i společnosti železniční, když na to přijde. Zákon praví totiž mimo jiné, že veškeré železniční společnosti, které mají ve státu Illinois jisté výsady povolené, mohou o charter svůj přijíti, může jim býti odňat, pakli ukáže se o nich, že prohřešily se proti zákonu o trustech.

Zákon však jde ještě dále, každá cizí společnost, obchodní, aneb jakéhokoliv druhu vůbec, kteráž by proti zákonu proti trustům namířněmu se provinila, nesmí nadále ve státu Illinois obchody prováděti vůbec. Vrchní státní návladní má právo vždy, kdy potřebu toho vidí, proti takým společnostem zakročiti a zákonu přechodu zjednati, buď řízením soudním proti společnosti, jež výsad státních požívají, aneb rozkazy zadržovacími čili injukcemi proti společnostem cizím.

Veškeré známky tomu nasvědčují, že nebude dlouho trvati a vrchní státní návladní v Illinois se přesvědčí o účinnosti tohoto nového zákona, kterýž pakli se tam osvědčí, jistě i v jiných státech náležitěho dozná ocenění a snad i následování. Proti cizím společnostem, jež provádí ve státu Illinois obchody své a při tom náležejí k nějakému tomu trustu bude ovšem práce postupu daleko obtížnější, však první zkouška před soudy a kroky ve směru tom učiněné ukáží již jak daleko moc zákona nového zasáhá. Tolik dlužno přiznati, že zákon vyhovuje spíše veřejnému mínění o trustech, nežli jiné zákony podobné v jiných státech a již z toho ohledu hledí se vstříže chvilí, kdy poprvé zkoušen bude, kdy poprvé se použije, aby zlomil nějaký ten trust.

Skoro 3 roku trpěl jsem silným bolením žaludku; když jsem vyzkoušel bez účinku různé prostředky, sáhl jsem konečně k Dr. A. G. Kohna hamburským kapkám. — Ignatz Weiss, 2728 Broadway, Cleveland, Ohio.

K šestému červenci.

V národě Václavů vzrostl Janové nabyli velikého dějinného významu a mezi těmi, jako hvězda skvoucí nablí všechny zastíje vynikli mistr Jan Hus, jenž pro pravdu hlásemou podnikl smrt mučednickou. Hus jest náš, český a všude kdekoliv se o něm zmínka děje, původ jeho zřejmě se označuje. O Husovi dovede vyprávět Angličan, Američan a Francouz vzdělaný s úctou a obdivem, jako Čech s pýchou a vřoucností. Nám svobodomyšlným mnozí uprají toho práva vzpomínati mistra Jana, mučedníka kostnického, neboť jako nevěstka, nemůžeme počítati příznaky výroční tomu, jenž věřil a za věru umíral. Nám však se nejedná o památku té vřy a oběti ji přinesené, alež o památku velikého Čecha, jenž první posvítíl na bludy a přechmaty kněžstva lid ovládajejícího, první vhodil jiskru osvěty do temné noci, jež poznenáhlu ozářila celý svět a pravdy Husem proti kněžstvu a Římu hlášené pronikly tak daleko, že jméno Husovo dnes známo jest

MISTR JAN HUS.

namnoze lépe cizinci, nežli některému také Čechu. Ano, jsou i mezi Čechy, žel tomu tak, že jako straka vlastní své hntzdo hanobiti dovedou a před celým vzdělaným světem, jenž Husa uznal, lže a nepravdy o něm dosud kážou a žijí, jedně proto, aby jako Čechové z matky české pošli, Římu se zavděčili. Na trochu tom padělání historie národa českého jim nezáleží, líčice dobu ohromného boje, jenž vlastní naši na počátku patnáctého století zmítal, jako následek antikrista a znepravnělého prý kože Jana z Husince. — Viz knihu vydanou nákladem Benediktinů rajchartských "Bludy a lži dějinné", psané českým knězem, ovšem katolickým A. Hlavinkou, jenž takto podle Brynychy v hrdlo lže:

"Hus byl největším pramenem mravního hynutí národa českého(?) uštěpačný, paličatý, nemravnost a neřest světskou nasáklý a není nepravosti a zkaženosti, již by kacír tento byl prázděn býval, byl pln nízkého záští a spřádal štíť již z ustanovení antikrista dostavují se vůle, které chtěl. A přec koncil kostnický jen bezděky a ne bez litosti viděl zapalovati hranici, na nž tato vtělená neřest, toto zosobněné neštěstí našeho národa(?) skonalo."

Tento také kněz, Čech, vrhá kal a hanu z kruhů, jež tehdy znepravnělými byly na osobnost národa svého nejposvátnější, na štěstí však hana ta nikam nezasáhne, neboť války husitské, jež slávu jména českého po celém světě roznesly a národ náš, již již cizím živlům podléhající, k

poznání vlastní stly přivedly dalkážaly, jaká zkaženost mravů, náboženských nesvěry a zlé příklady dvou papežů panovaly a sice na té straně, odkud ještě nyní pobouření přichází, té strany, kteréž k hanobení i onen český kněz se propůjčil. —

Jako byla tehdy radost v lidu nad náhřím se objevením Husa, oně hvězdy jasné, neokalené žádným hříchem, neposkvrněné sobectvím, Čechem, jenž vlast svou miloval a ten jejt lid a bludu vyvésti se snažil, tak dnes my lid se tmy se probudivší, láskou přilnul jemu k tomu, jenž poprvé neohroženě počal hlásati, co všichni dávno čtíli, pokládaje tak první základ novověké osvěty, první základ probuzení a poznání. V Husovi však také zosobněn jest neohrožený zastánc práva národních, jenž za panování Václava IV. cizím, všemu českému nepřátelským živly utlačovaným se ujmál a proto všech Čechů, národovců a vlastenců bez rozdílu vyznání úcty si zasloužil. Hus byl, jest a bude miláčkem národa českého a pokud bítí bude jediné jen srdce v pravdě české, nemůž památka jeho vymizeti z paměti naší.

My ostatně máme ještě jednu příčinu proč zvláště si vážiti Husa, jenž spolu s příteltem Jeronýmem, ten zlořád, že Češi, majíce jen jediný hlás na české universitě, ve všem cizím národům podlehali, odstranili. A ta příčina jest, že Hus, jenž znal jazyk český výborně, první cestou ukázal nám k nynějším jednotnému pravopisu českému, ano, jemu děkujeme zjednodušení písma a vytknutí řádných pravidel dobrořemných. O tom mnohé knihy napsal, mnohá dila náboženského sic rázu, avšak toho druhu, že nejlépe vyznačují nám poměry za doby jeho panující, jako praví svědkové a žalobníci na ty, již život muže toho utratili.

Hus dále jest nám obrazem statečnosti a udatnosti, jakož i ryzeho charakteru, po jakémž tak často zatoužiti nám jest v nynějš době pře tvárky a licoměrnictví, v době to, která Čechům strká místo Husa Nepomuka. Děkujeme pěkně, pokud se Nepomuka dotýče. Hus všem nám měl by být společný, již proto, že Řím ho za nic nechce a my opět Nepomuka, jenž ani nežil, Římu vzítí nehodláme. Chceme-li býti skutečně jedno tělo národně, Husa s Nepomukem si nikdy nesmícháme, nemůžeme, alež veškeré city své a paměť věnujeme velikému, pravému mučedníku národnému, neboť krev v husitských válkách prolitá tíží těžce jen na svědomí svatých otců kostnických. Ať si snižuje podlá závist Husa jakkoli, nikdo mu neupře, že zasluhuje, aby jméno jeho vyslováno bylo s úctou největší; zemřel za přesvědčení své a tak malí lidé neumírají!

Dne 6. července 1415 odevzdán Hus Římem konšelům kostnickým a v průvodu tisíců ozbrojených kráček zmučilo a pevným krokem smrti vstříc. Odvolati to čemu učil nechtěl, pravě: "Čtím se v duši své nevinná a na té pravdě, kterouž poznav učil jsem, vešle chci umřiti." Zabubili jej na hranici, knihy jeho spálili, avšak to co dobrého bylo v knihách Husových, toho nezmařil žádný oheň, ani žádná zápověd! Proto se srdcem úctou k velikému mučedníku kostnickému přeplněným při-

stupme v den 6. července ku vzpomínce na velikého Čecha, jehož jméno vyslovují dnes veškeré národy s úctou na rtech, obdivujíc se nejen jeho učení, ale statečnosti a jakouž smrti podstoupil, aby tmářům a zpátečnickům pikle překazil a lidu cest otevřel. Výsledky prvního jeho základu volné myšlenky nyní již jsou patrné!

Prohlášení neodvislosti.

Čtvrtý července velikým jest svátkem národním, k jehož důstojné oslavě i my Češové přistupujeme, dohře si vědomi významu dne 4. července 1776, kdy i prohlášení neodvislosti Spojených Států amerických, tehdy třinácti kolonií, skutkem se stalo. Lid krvácel vedením velikého Jiřiho Washingtona, otec této nové vlasti naší na bojště několik nadarmo, Angličané z Bostonu vypuzeni jsouce, přestali vládnouti této zemi a vztázvali lidu bylo úplné. Všichni vynikající mužové američtí, nenahltějícce proč by od Britů si měli nadále dáti rozkazovati, se sužovati a pronásledovati, toho po vítězstvích Washingtonových si byli vědomi, že jediná úplná neodvislost může zem spasiti, jí blaho přiněsti. Washington sám prohlásil, že když převzal velitelství vojsk republikánských, choval tu jedinou posvátnou myšlénku o úplné neodvislosti vlasti své. Zbraně měly rozhodnouti krutý zápas a naděnět prostých osadníků proti uchvatitelství Anglie, obdivovala později celá Evropa. Na mř nebylo ani pomýšlení, neboť Anglie veškeré kroky ve smyslu tom učiněné opovržlivě odmítala a tak neodvislost, dle Plaineho, měla se státi jediným svazkem, který udržeti měl národ pospolu v jednom velikánském svazku.

Jednotlivé kolonie pomalu počaly uvažovati o tom, že každé další otálení naplniti by muselo Anglii nadějí na konečné vítězství, čímž válka za neodvislost musela by býti jen prodložena a následkem toho a náklady veškerého osadnictva, všichni zástupci v kongresu dne 7. června 1776 byli již ochotni hlasovati pro návrh čelící k úplnému odtržení se od Anglie a zřízení samostatné vlády. Návrh ve smyslu tom podán zástupcem z Virginie, Richardem Henry Leem, jenž za hrobového ticha v sněmovně navrhl, aby veškeré spojení politické s Velikou Británií bylo přerušeno.

Tak první položen základ k zbudování této nové vlasti naší, což urychleno hlavně bylo zprávami o přistání gen. Howe a u Long Islandu s vojskem anglickým a poslanci lidu, ti váhavější v kongresu povolili, když přečteny jsou články prohlášení neodvislosti a do jednoho přijaty jsou, dne 4. července 1776. Narodil se národ americký a zvonů zvuk ohlásil tak v Independence Hall, v Philadelphii toho dne celému národu a po něm zvěst se nesla po celé zemi, lid jásal a těšil se, že vedením neohroženého a obětavého Washingtona vlast bude osvobozena cizáků. To stalo se po krutých bojích a mnoha obětích, avšak přičiněním moudrého Washingtona, jenž zajisté právem nazvan jest "otcem vlasti." Američané stali se pány vlastní své."

Jestli dnes Američané s hrdostí se hlásí k velikému tomu muži, jenž jako vojevůdce i jako president sloužil lidu svému, mohou tak učiniti s tím vědomím, že mužem takým málo který národ se pochlubiti může. Slavíce pak dnes narození Spojených Států amerických, jež před celou tvář vzdělaného světa letos zvláště velikou, obrovskou a vznesenou prací se honosí — výstavou světovou — zajisté jen s hrdostí k těm se přihlásíme, již pod ochranou hvězdnatého praporu, mužně stáli, vždy, prospěch a rozkvet země na paměti majíce."

DR. PRICE'S
Cream Baking
Powder.

Jediný čistý prášek z vinného kamene.—Žádná ammonie a kameneč.
Užíván v milionech domácností.—40 let v popředí.